

Отъ такывы усилены мжкы между Испанци-ты скоро исчезнѣло протестанство-то. Филипповый сынъ и наслѣдникъ Донъ Карлосъ былъ много сѣрдливъ и болничавъ. Той съ лоше-то си обхождане повдигнѣлъ сръщо себеси приятеле-ты и свѣтници-ты на бащѣ си, та го наклеветили, че мысли на бащѣ си зло, и го затворили въ тъмницѣ, дѣто и умрѣлъ.

Араби-ти, колкото останѣли въ Испаниѣ, тайно си държали първѣ-тѣ си вѣрѣ. Филиппъ ся повдигнѣлъ възъ тѣхъ да ги гони: не далъ имъ да носятъ народны-ты си дрѣхы, заповѣдалъ да имъ земать всичкы-ты книги, да оставять языка си и да говорятъ само испанскы. Арапи-ти неможили веке да търпятъ, та вдигнѣли главѣ, и нѣколко години ся бранили юнашкы въ планинѣ Сиерѣ Невадѣ. Бунѣ-тѣ потыкала Донъ Жюанъ Австрийскый (браточядъ на Филиппа II.); села-та на Араны-ты изгорили, отъ хора-та едни истрепали, а другы прѣселили навнѣтрѣ въ държавѣ-тѣ.

Въ Португалиѣ на онова врѣмя ся довършилъ родѣтъ на Еммануила Великый. Отъ оныя, що искали да сѣднѣтъ на португалскый прѣстолъ, былъ и Филиппъ II, (който былъ внукъ на Еммануила Великый по майкѣ). Херцогъ Алба влѣзълъ въ Португалиѣ съ испанскѣ войскѣ, и много лесно ѣ призелъ (1580 г.). —

Нидерландия. Филиппъ много залѣгалъ да опази католическѣ-тѣ църкѣ и неоставялъ да ся развалятъ стары-ты областны правдины, та затова нидерландскы-ты области ся повдигнѣли. Въ начало на XVI вѣкъ Нидерландия была най-богата земя въ Европѣ; тя имала много хубавы градове, въ конто цвѣтѣла търговия-та и занаятъ-тъ (Антверпенъ, Хентъ, Амстердамъ и др.). Заедно съ търговскы-ты сношения отъ околны-ты земи ся прѣнесла въ Нидерландиѣ лютеранската и калвинската вѣра. Филиппъ вдигнѣлъ правдины-ты на нидерландскы-ты области, и ся заловилъ наздраво да искорени тамъ реформациѣ-тѣ. За заповѣдинѣ на Нидерландци-ты той отрядилъ сестрѣ си Маргаритѣ, Пармскѣ-тѣ херцогыни, и оставилъ испанскѣ войскѣ. Това было противъ